

15/5/20

ברצוני להתייחס לתגובות שמעורר פרויקט נטיעת הקזוארינות, כנקודת פתיחה להידברות. לצערי התולדה של החיכוך היום, מתחיל בחוסר תכנון ותאום מראש של החקלאות צמודת הגדר.

לפני שאתייחס לעניין שדרות הקזוארינות, אני רוצה להבהיר נקודה או שתיים:

- קודם כל, יש לזכור ששדה נחמיה הוקמה על חקלאות, עוסקת בחקלאות ותעסוק בחקלאות עוד שנים רבות.
- יחד עם זאת, שדה נחמיה הינו ישוב שקם כקיבוץ ומורגל לראות את טובת הכלל בדגש על טובתה של הקהילה שלנו.

זו היא נקודת ההתחלה מבחינתי ותנאי מקדים להידברות. העיסוק בחקלאות תוך שמירה על בריאות הציבור, כך שכל צד יראה את הלגיטימיות של קיום הצד השני.

מכאן אפשר להתחיל ולשבת יחד, על מנת לתכנן את עתיד החקלאות צמודת הגדר.

אך קודם ברצוני לשפוך קצת אור בנושא שדרת העצים:

את שדרת הקזוארינות הראשונה נטענו בקצה נטיעת השקדים הצעירים (2017) מכיוון שהיה חשוב לנו להגן על הציבור, היוזמה הייתה שלנו וכן המימון והביצוע. הנטיעה המיועדת (2020), תוכננה בתיאום עם הנהלת הקהילה. באותה עת עוד לא נגזר גורלן של כ 60% מחלקות האור (קלמנטינה) ולכן לא התנגדנו לנטיעת השדרה בקרבת סוף גידול ההדרים. לצערי (כי רב) החלטנו לעקור חלק נכבד מחלקות האור, בניהן החלקה שבסמוך אליה תוכננה שדרת הקזוארינות. מכיוון שלא הגיוני לחלק חלקת גד"ש על ידי נטיעת שדרה 100 מ' מהגדר, הצענו להנהלת הקהילה לוותר על השדרה, או לחליפין לנטוע אותה במרחק של כ 10 מ' מהגדר (10 מ' מהתעלה). בקו ההשקה של הגדר עם שדות הגד"ש יש בעיה לנטוע עצים מבלי לאבד שטח רב ואנו מחפשים פתרונות יחד עם הנהלת הקהילה.

למרות שהרבה אנשים כועסים ומודאגים, אני רואה אכפתיות ומודעות וזה משהו שב 2005 לא היה. בשנת 2005 כאשר תכננו את נטיעת האור, השארנו רצועה של 100 מ' בין הפרדס לגדר ההרחבה ובה תכננו לנטוע עצי אקליפטוס כהגנה מפני רחף. לצערי, אז המודעות של הנהלות הקיבוץ לא הייתה גבוהה דייה לעניין הרחף והיוזמה לא קרמה עור וגידים. כיום, עם האכפתיות הזו, שמתעוררת, ומגובה על ידי הנהלות האג"ח והאג"מ אפשר לעבוד, כל עוד שומרים על הדדיות.

אני לא שותף לקבוצת הוואטסאפ הקיבוצית, לכן ביקשתי שיעבירו לי את עיקרי ההתכתבות בקבוצה (לשמחתי קיבלתי זאת, ללא ציון שם הכותב), אני חייב לציין שהרבה מהנקודות שעלו שם נוגעות בלב העניין:

- **בחירת גידולים ידידותיים יותר סביב הגדר** - אז קודם כל זו היא נקודה חשובה ואלמנטרית אשר מצריכה תכנון ותקצוב. כלומר, דיונים בפורום הכולל את הנהלת האג"מ, הנהלת העסקית ונציגי החקלאות. לדעתי יש הרבה מה לייצל לעומת המצב הקיים כל עוד נפעל בהדדיות. (דוגמאות לבחינה: תעשייה, שדה סולארי, חורשת אקליפטוס, פקאנים, אבוקדו??, אורגני?).
- **שעות הריסוס** - אז קודם כל, בתאום שלנו מול הנהלת הקהילה הגענו להסכמה שעדיף לרסס בלילה או בשעות היום שהישוב ריק ברובו ולא בשעות אחה"צ שאנשים נמצאים בחצרות ביתם. אך לא תמיד אנחנו יכולים לרסס ביום, בגלל עומס חום וחשש לפגיעה בגידול... גם כאן אנחנו בהידברות ומנסים לפגוע בציבור כמה שפחות תוך שמירה על הגידול החקלאי.

- **הדברה ידידותית**- גם בנושא זה, אנחנו הולכים לפני המחנה, עוד ב 2013 הצטרפנו לפרויקט ניסיוני הנקרא "הדברה ירוקה" ספינת הדגל שלו הייתה הדברת זבוב ים תיכון על ידי לכידה המונית (בקבוקים מלאים בחלבון האכלה שלוכדים את הזבובים) במקום שימוש בזרחנים אורגנים מהאוויר ומהקרקע. מעבר לזאת יש עוד מזיקים שמקבלים טיפול ירוק יותר ויקר יותר.
- **ריבוי ריסוסים**- חשוב להדגיש - רוב הריסוסים שלנו הם ריסוסי הזנה. ריסוסים אלו הם בעיקר בהדרים ובקיווי. ריסוסי הזנה אינם מכילים רעלים אלא יסודות הזנה ומיקרו אלמנטים (אשלגן, זרחן, חנקן, סידן, מגנזיום, מנגן, בורון ועוד). לגבי ריסוסים נגד מזיקים, אנו משתמשים בחומרים ידידותיים יותר המתפרקים מהר ופוגעים באופן סלקטיבי במזיק מבלי להפר מאזן על ידי הרג טוטאלי (יש לא מעט חרקים ואקריות טורפות שמוגדרים כמועילים. בהם אנחנו משתדלים לא לפגוע). מלבד אלו קיים סוג ריסוס נוסף שהוא כנגד מחלות או, במילים אחרות, פטריות (99%) וחיידקים (כמעט ואין טיפול בחיידקים). חומרי הריסוס כנגד אלו מוגדרים ברמת רעילות נמוכה מאוד...
- **הודעה על ריסוסים**- כעיקרון אנחנו מודעים על ריסוסים, אני יודע שהיו פעמים בהם לא הודיעו על ריסוס. אני מתכוון להודיע על כל ריסוס שיוסכם כמצריך דיווח (יש ריסוסים החוקים וכאלו שאינם מכילים רעלים...)

לסיכום אומר, כי אני רואה כאן הזדמנות אמיתית להפחתת החיכוך. הזדמנות לטפל בעניין על ידי תכנון שלוקח בחשבון לא רק את הצד העסקי או רק את בריאות הציבור, אלא פועל לשלב בין הצרכים.

אפשר להגיד שהכוכבים מסתדרים לטובתנו, היום יש לנו גם ציבור אכפתי וגם הנהלות עם מודעות לנושא שעובדות בשיתוף פעולה על מנת להביא לפתרון ארוך טווח.

נ.ב- לאלו שחושבים שאפשר להכין חביתה מבלי לשבור ביצים, או לגדל פירות וירקות ללא ריסוס כלל, אני מבקש שתיקחו את העניין בפרופורציות הנכונות...

מספיק לראות מה חברות המזון שמות לנו באוכל רק כדי שנצרוך עוד ועוד (מונוסודיום גלוטמט, שומן טראנס, המון מלח, המון סוכר, המון שמן ומה לא). מספיק לראות איך הזיהום בעולם ירד פלאים, רק כי לא טסנו לחו"ל או נסענו ברכב מספר חודשים... כדי לקבל פרופורציות.

אנחנו מקפידים על תקנים שמבטחים פירות ללא שאריות חומרי הדברה ומחמירים בתקנות בכדי לשמור על הציבור שלנו.

(ולמרות זאת, אם נבין שפרי/ירק עקום או שרוט, בריא ומזין באותה מידה, נוכל להפחית עוד את השימוש ברעלים ובד בבד לזרוק הרבה פחות אוכל לפח).

אז תסלחו לי שאני לא כועס או נעלב... האמת שאני קצת מתרגש, מתרגש מכך שיחד נוכל לבנות מודל עבודה שיטיב עם כולנו ואולי יהווה השראה לעוד ועוד ישובים כפריים באזור ומחוצה לו.

בכבוד רב, ירון פינטו, מנהל מטעי שדה נחמיה.